
ΜΕΤΑ

1

έμπν ευση

ΦΡΥ-ΠΡΕΣΣ
FREE-PRESS

Ιούνιος -
Σεπτέμβριος
2019

_ ανεξάρτητα
από το τι λένε
οι άλλοι, οι
λέξεις και οι
ιδέες μπορούν
να αλλάξουν τον
κόσμο

Ρόμπιν Γουίλιαμς

_ ένα free-press
για το βιβλίο,
τη συγγραφή και
την ανάγνωση



Μετα-έμπνευση, η πρώτη

Κοιτάω έναν πίνακα, βλέπω ένα παιδί να παίζει, παρατηρώ ένα ζευγάρι να ατενίζει τη Θέα, ακούω μία Ιστορία, αισθάνομαι ένα άγγιγμα, γνωρίζω κάτι νέο...

Όλα τα παραπάνω μπορούν να αποτελέσουν έμπνευση για να ξεκινήσει να γράφεται και τελικά να δημιουργηθεί ένα νέο βιβλίο. Το βιβλίο, αναλόγως της θεματικής όπου ανήκει, στόχο έχει να διδάξει, να ψυκαγωγήσει, να προβληματίσει, να διαμορφώσει. Το περιεχόμενο του βιβλίου είναι και αυτό με τη σειρά του πηγή έμπνευσης. Μία σκηνή του βιβλίου αρκεί για να μας κάνει να θέσουμε νέους στόχους στη ζωή μας. Ο συγγραφέας βιώνει ακριβώς το ίδιο. Όταν ξαναδιαβάζει το βιβλίο του, όταν ξαναφτιάχνει τις εικόνες στο μυαλό του, οι δαιδαλώδεις δρόμοι του μυαλού ενεργοποιούνται ξανά... Μία σκηνή, μία παράγραφος, μία σειρά, μία λέξη, είναι αρκετές ώστε να ξαναεμπνευστεί, για να δημιουργήσει καινούργιους δρόμους! Οι δρόμοι αυτοί μπορεί να είναι μικροί ή μεγάλοι.

Ο μικρός δρόμος είναι ένα νέο άρθρο, ο μεγάλος δρόμος είναι η συγγραφή ενός νέου βιβλίου.

Το έντυπο που κρατάτε στα χέρια σας, αποτελείται λοιπόν από «νέους μικρούς δρόμους» που εμπνεύστηκαν οι συγγραφείς μας από το βιβλίο τους. Η ιδέα, το όνομα Μετα-Έμπνευση και ο πυρήνας του είναι εμπνευσμένα από το γνωστό συγγραφέα, σεναριογράφο και δάσκαλο δημιουργικής γραφής Γιώργο Σανιδά. Το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να τον ευχαριστήσουμε και να του υποσχεθούμε ότι θα κάνουμε το παν ώστε να αισθανθεί υπερήφανος για την ενσάρκωση της Μετά-Έμπνευσης!

Ελπίζουμε διαβάζοντάς το να εμπνευστείτε και εσείς, ώστε να ξεκινήσει κάτι νέο και όμορφο στη ζωή σας!

Καλή ανάγνωση,
Βαλάντης Ναγκολούδης
Γενική Διεύθυνση

ΕΚΔΟΤΗΣ Βαλάντης Ναγκολούδης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ Μηνάς Παπαγεωργίου
ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ Άρτεμις Βελοπούλου
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Νικόλαος Κουμαρτζής
ATELIER Αντώνης Καραναύτης, Σάββας Τριανταφυλλίδης, Γιάννης Ερμείδης
ΣΥΛΛΟΓΗ ΥΛΙΚΟΥ Ανθή Νέστωρα, Χάιδω Σκανδύλα
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ Γιώργος Ιωαννίδης
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Μυρτώ Μαραγκού
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ Σοφία Παπαδοπούλου
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Φιλίππου 49, Θεσσαλονίκη
ΤΗΛΕΦΩΝΟ 2311 27 28 03 EMAIL info@iWrite.gr WEBSITE www.iWrite.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ iWrite | ΕΚΔΟΣΕΙΣ Πηγή | ΕΚΔΟΣΕΙΣ Δαιδάλεος

_ ανεξάρτητα από το τι
λένε οι άλλοι, οι λέξεις
και οι ιδέες μπορούν να
αλλάξουν τον κόσμο
Ρόμπιν Γουίλιαμς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πώς επιλέγονται τα βιβλία που τελικά θα εκδοθούν;
γράφει ο Γιώργος Ιωαννίδης | σελ. 3

Η προώθηση ενός βιβλίου: Πως γίνεται μία ιστορία viral;
γράφει ο Μηνάς Παπαγεωργίου | σελ. 3

Το «what if...?» και η λογοτεχνία
γράφει ο Κωνσταντίνος Πιτένης | σελ. 4

Γιατί δεν διαβάζουμε ποίηση;
γράφει ο Γιώργος Ιωαννίδης | σελ. 5

Τα Μυστικά Έκδοσης ενός Bestseller eBook
| σελ. 6

Μαμά, πού βάλατε το πάκμαν; Έχω να διαβάσω για
το διαγώνισμα της Φυσικής!
γράφει ο Θοδωρής Πιερράτος | σελ. 7

Ξένη στην Πατρίδα
γράφει ο Στέφανος Πίος | σελ. 8

Ιστορίες βγαλμένες από τη ζωή
γράφει η Χάιδω Σκανδύλα | σελ. 8

Εθνικισμοί, τότε και σήμερα
γράφει η Όλγα Λιάρατση | σελ. 9

Ο κωροχρόνος της πολιτικής απόφασης ως
υπαρξιακής επιλογής
Συνέντευξη του Παναγιώτη Δόικου | σελ. 10

Αρχές ηγεσίας
γράφει ο Αλέξανδρος Σταματουλάκης | σελ. 12

Ένα όνειρο μέσα σ' ένα άλλο όνειρο
γράφει η Κατερίνα Τριανταφύλλου | σελ. 13

Μετάφραση: Από την εγχώρια
αγορά βιβλίου στην παγκόσμια
γράφει ο Μηνάς Παπαγεωργίου | σελ. 13

Σχολικός εκφοβισμός, τέλος
γράφει ο Γιάννης Δασκαλάκης | σελ. 14

Όνειρα σε τιμή ευκαιρίας
γράφει η Αθηνά Γκαλιτσίου | σελ. 15

Το αλφάβητο του μεγάλου λογοτέχνη
γράφει ο Γιώργος Σανιδάς | σελ. 16

BOOKS & SECRETS

Στα ενδότερα ενός εκδοτικού ομίλου: από τη συγγραφή στην viral προώθηση!

INSIGHTS - ΜΥΣΤΙΚΑ

Πώς επιλέγονται τα βιβλία που τελικά θα εκδοθούν;

Το κλειδί πίσω από κάθε επιτυχημένη κυκλοφορία ενός βιβλίου είναι οι άνθρωποι. Οι σωστοί άνθρωποι, οι οπλισμένοι με γνώση, εμπειρία αλλά και όραμα επαγγελματίες, που θα στηρίξουν το έργο σου σε όλα τα στάδια της δημιουργίας του, ακόμα και αφού αυτό ολοκληρωθεί. Ας γνωρίσουμε τους πυλώνες της δημιουργικής ομάδας των εκδόσεων.

Οι πρώτοι αναγνώστες: Οι πρώτες αναγνώσεις αποτελούν μία απαραίτητη διαδικασία, κατά την οποία ο συγγραφέας καλείται να κάνει μικροδιορθώσεις και να προσαρμόσει το αρχικό του κείμενο στις ανάγκες του αναγνωστικού κοινού.

Ο επαγγελματίας αναγνώστης διαβάζει για λογαριασμό του εκδοτικού οίκου κάθε πρόταση βιβλίου που πληροί τα βασικά στάνταρ ενός βιβλίου που έχει ήδη κριθεί πως είναι άξιο έκδοσης. Η ομάδα των επαγγελματιών αναγνωστών στέλνουν τα σχόλιά τους στην εκδοτική ομάδα. Βάσει αυτών των σχολίων και άλλων πληροφοριών που έχουν συγκεντρώσει οι σύμβουλοι έκδοσης, αποφασίζεται ποιο βιβλίο και ποιος συγγραφέας αξίζει την εμπιστοσύνη του εκδότη. Μιλώντας για τον Πρότυπο Όμιλο Πολιτισμού Πηγή (εκδ. Πηγή, iWrite & Δαιδάλεος), λοιπόν, συνεργαζόμαστε με μία δομημένη ομάδα επαγγελματιών αναγνωστών από όλη την Ελλάδα. Καθένας από αυτούς τους αναγνώστες εστιάζει σε ένα

συγκεκριμένο είδος (μυθιστορήματα, φανταστική λογοτεχνία, ποίηση, DIY βιβλία, τεχνικά συγγράμματα κλπ.), έτσι ώστε να επιτυγχάνεται η όσο το δυνατόν πιο εξειδικευμένη και γόνιμη κριτική στο εκάστοτε συγγραφικό έργο.

Ο σύμβουλος έκδοσης έχει πάντα κατά νου τη «μεγάλη εικόνα» κάθε έκδοσης, γνωρίζει δηλαδή σε ποιο στάδιο βρίσκεται το βιβλίο, τι προβλήματα προέκυψαν και πώς λύθηκαν, τι διαφορετικές απόψεις υπάρχουν και πρέπει να γεφυρωθούν, τι προβλήματα αντιμετωπίζει ο συγγραφέας. Είναι ο πρώτος που κατανοεί το δράμα του δημιουργού και αναλαμβάνει να το υλοποιήσει.

Με εκτίμηση,
Γιώργος Ιωαννίδης,
Εκδόσεις Δαιδάλεος
www.daidaleos.gr

BOOKS & MEDIA

Η προώθηση ενός βιβλίου: Πως γίνεται μία ιστορία viral;

Ο σωστός και επαγγελματίας υπεύθυνος marketing, λοιπόν, θα καταστρώσει πλάνο προώθησης, φροντίζοντας να προβληθεί το εκάστοτε νέο βιβλίο σε διαφορετικά μέσα και στο σωστό timing. Επίσης, θα φροντίσει ώστε οι κινήσεις προώθησης να μην γίνουν όλες μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, αλλά να «απλώνονται» σε βάθος χρόνου, κτιζοντας έτσι και διατηρώντας το ενδιαφέρον του αναγνωστικού κοινού.

Γίνεται, λοιπόν, να εκδοθεί ένα βιβλίο

δίχως να δοθεί η δυνατότητα στον συγγραφέα να μιλήσει στο αναγνωστικό κοινό για το νέο του έργο; Με μερικές ειδικές εξαιρέσεις, πιστεύουμε πως όχι! Για αυτόν τον λόγο, οι βιβλιοπαρουσιάσεις αποτελούν ένα μεγάλο κεφάλαιο για εμάς, κάτι που αποδεικνύουμε έμπρακτα με δεκάδες σχετικά events ανά την Ελλάδα κάθε μήνα.

Η σωστή οργάνωση ενός τέτοιου event περιλαμβάνει: τη σωστή επιλογή ημερομηνίας, την επιλογή κατάλληλου χώρου, τη σύνθεση panel ομιλητών, την προετοιμασία προωθητικού υλικού και παραγωγή αυτού (αφίσες, προσκλήσεις, Facebook και social media εικόνων κλπ.), την αποστολή βιβλίων στον χώρο και την επικοινωνία με τους υπεύθυνους αυτού.

Ακόμα, η προώθηση ενός βιβλίου επιτυγχάνεται μέσα από τη διοίκηση υλικού προβολής του σε μεγάλα MME και βιβλιοφιλικές ομάδες και την προσέλκυση του ενδιαφέροντός τους.

Τα social media με τη δυναμική τους «μπαίνουν» και αυτά στη φαρέτρα των ειδικών της επικοινωνίας, με στόχο την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη και πιο «ευρηματική διασπορά» της ιστορίας σας.

Η ομάδα προώθησης των εκδόσεών μας βρίσκεται πάντα σε εγρήγορση και σε αναζήτηση νέων ιδεών, εναλλακτικών και δημιουργικών, που θα συμβάλουν στην προώθηση του έργου των συγγραφέων μας. Σε αυτό το πλαίσιο εγκαινιάζουμε και το free press που κρατάτε στα χέρια σας, απευθυνόμενοι σε όλους τους φίλους του βιβλίου, αναγνώστες και δημιουργούς. Εδώ θα διαβάζετε κείμενα συγγραφέων μας και θα μαθαίνατε πολλά για τον μαγικό κόσμο των εκδόσεων.

Μηνάς Παπαγεωργίου,
Υπεύθυνος προώθησης,
Εκδόσεις iWrite
Εκδόσεις Πηγή
Εκδόσεις Δαιδάλεος

Το «what if...?» ΚΑΙ Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ανέκαθεν με γοήτευε η εναλλακτική ιστορία, το λεγόμενο «what if...?». Ένας λογοτέχνης βιώνει αυτή τη μεταίστορία με έναν ερωτικό-τραγικό τρόπο. Τι θα συνέβαινε αν...; Στον περίπατό του βλέπει ένα γυμνό παγκάκι με θέα ή ένα ναυαγισμένο νεοκλασικό με συλημένες γρίλιες. Κι αρχίζει να σκηνοθετεί ένα παιγνίδι, με όσους χαρακτήρες είναι μοιραίο από καταβολής κόσμου να συναντηθούν, ν' αλληλεπιδράσουν, να τριβούν, μ' ένα ιλαροτραγικό αίσθημα πεπρωμένου να τον εξιτάρει. Παρατηρεί τα φαντάσματά τους, το πώς κολυμπούν ακροποδητή ανάμεσα στους ανθρώπους. Ο λογοτέχνης ίσως να είναι τελικά ο απόηχος μιας σκιάς που φωλεύει στις ρωγμές της ιστορίας. Το «what if...?» για έναν λογοτέχνη είναι ό,τι το θαυμάζειν και το αμφιβάλλειν για έναν φιλόσοφο.

Ο «Ψηφιακός Τρομοκράτης» είναι το πρώτο μυθιστόρημά μου, ένα αστυνομικό θρίλερ, το οποίο κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Πηγή από τον Ιούλιο του 2018. Είναι ο καρπός μιας ερωτικο-τραγικής σχέσης με αυτή τη μεταίστορία. Είναι, ακόμα, μια αναμέτρησή μου με ό,τι με ενδιέφερε από πολύ χωρίς, μια αναμέτρηση με τη δυνατότητα της υπερσύγχρονης ψηφιακής τεχνολογίας και της υπαρξιακής φαντασίας του ανθρώπου να συναντηθούν σε μια νευροεπιστημονική βάση, με όχημα ένα σενάριο κινηματογραφικό. Το μεγαλύτερο στοίχημα –και η ιδιαιτερότητα– της συγγραφής αυτού του μυθιστορήματος ήταν πώς στην πραγματικότητα έπρεπε να γραφεί ένα μυθιστόρημα διοδιάστατο: αφενός ψυχολογικό-υπαρξιακό, αφετέρου «ντανμπραουνικό» και τεχνολογικό. Ο αστυνόμος Καραμάρκος, που έκανε το ντεμπούτο του στο διήγημά μου «Παρτίδες αγωνίας» (2016), αναλαμβάνει αυτή τη φορά πρωταγωνιστικό ρόλο στην εξκίνηση μιας υπόθεσης κλοπής από το εργαστήριο του Α.Π.Θ. ενός πρότυπου μοντέλου, του «εγκεφαλικού μετασχηματιστή». Το μοντέλο αυτό –αποκύημα της μυθιστορηματικής φαντασίας φυσικά– μπορεί για πρώτη φορά στην ιστορία της εφαρμοσμένης επιστήμης να αποδώσει στην οθόνη ενός υπολογιστή το περιεχόμενο του φαντασιακού και να επέμβει σε αυτό, διεισδύοντας στις νευροφυσιολογικές αντιδράσεις του ανθρώπου αλλά και «αναπρογραμματίζοντας» τη μνήμη και τη συνείδησή του. Έτσι, μέσα από κατευθυνόμενες ηλεκτρομαγνητικές εμβολές, ο «εγκεφαλικός μετασχηματιστής» καταφέρνει έναν απόλυτο ψυχοσωματικό έλεγχο, φλερτάροντας με τους έσχατους φόβους, τα απωθημένα, τις μύχιες επιθυμίες και τις επιθανάτιες εμπειρίες των ηρώων του Ψηφιακού Τρομοκράτη.

Ο «Ψηφιακός Τρομοκράτης» επιχειρεί να συνομιλήσει με τις ανάλογες συλλήψεις των κινηματογραφικών ταινιών, τόσο του *Inception* [Γένεση] (2010) όσο και του *Source Code* [Τα τελευταία 8 λεπτά] (2011), οι οποίες εισηγήθηκαν –μετά από την πρωτοурγό τριλογία του *The Matrix* (1999-2003)– μια φιλοσοφικο-αισθητική προσέγγιση του υπαρξιακού προβληματισμού αναφορικά τόσο με την αλληγορία μεταξυ της πραγματικότητας και του φαντασιακού όσο και με τη διάνοιξη της ιστορίας σε μια μεταίστορία, με βάση τους τον ύστατο αναβαθμό της ψηφιακής τεχνολογίας. Καθώς, αν η φιλοσοφία σκαλίζει τα ερωτήματα εκεί όπου κάποιος έχει βρει τις απαντήσεις, η τέχνη σκαρφίζεται τις απαντήσεις –και τις ανταπαντήσεις– εκεί όπου κάποιος δεν βρίσκει το ερώτημα.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ
Αστυνομικό θρίλερ που δοκιμάζει την ετοιμότητα των ηρώων του να αναμετρηθούν με τα απωθημένα, τις ανομολόγητες φοβίες, τις ερινύες και τα ενδόμυχα ένστικτά τους, τη στιγμή που οι επιθανάτιες εμπειρίες και τα οράματά τους προοιωνίζονται μια οριακή, μη αναστρέψιμη πραγματικότητα.

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ
Ο Κωνσταντίνος Πιτένης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, σπούδασε Φιλοσοφία με υποτροφία και εργάστηκε με σύμβαση επικουρίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.). Διηγήματα, δοκίμια και μελέτες του έχουν δημοσιευτεί σε λογοτεχνικά-κριτικά και επιστημονικά περιοδικά.



εκδόσεις
πηγή

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΗ

Η ΠΤΩΣΗ - Τόνια Λαούση

Η νεαρή αστυνομικός Άννα Ηλιοπούλου είναι έτοιμη να παρατήσει για πάντα τη δουλειά της, όταν βρίσκει ξανά την ελπίδα σε μια νέα υπόθεση που αφορά τον μυστηριώδη θάνατο μιας φοιτήτριας.

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ - Λευτέρης Μπούρος

Ένα ερωτικό τρίγωνο που κάνει κακό στην υγεία, μια βεντέτα με αθάνατα, έναν τύπο που καταδιώκει δεκαετήχρονους περιπετράδες και άλλες παράξενες ιστορίες εγκλημάτων.

Γιατί δεν διαβάζουμε ποίηση;

Το πρόσφατο παράδειγμα επιλογής της ποιητικής συλλογής «Θανατοποινίτες» του Φίλιππου Παναγιώτου και των Εκδόσεων Πηγή στα 10 πιο επιτυχημένα βιβλία της χρονιάς 2018/19 στα βιβλιοπωλεία Public, επιβεβαιώνει τον κανόνα πως στη χώρα που γέννησε την ποίηση (βλ. Όμηρος) και που γαλούκνησε ποιητές στεφανωμένους με Νόμπελ και άλλες διεθνείς διακρίσεις (βλ. Σεφέρης, Ελύτης κ.ά.), η Ποίηση δεν αποτελεί παραγκωνισμένο είδος παρά το ίδιο το επιστέγασμα της Λογοτεχνίας.

Αν είναι, όμως, έτσι, τότε για ποιον λόγο οι ανθολογίες στοιβάζονται ασφικτικά στα ράφια των βιβλιοπωλείων, εμποδίζοντας ακόμα και τον πλέον υπομονετικό αναγνώστη στην αναζήτησή του; Εκ πρώτης όψεως, το πρόβλημα έγκειται στον ρυθμό παραγωγής των ποιητικών συλλογών που ξεπερνάει πανελλαδικά τις μερικές εκατοντάδες ετησίως. Αυτό βέβαια δεν συμβαίνει γιατί –όπως συχνά λέγεται– οι συγγραφείς δεν κατανοούν τη σημασία της ποίησης, βαπτίζοντας αυθαίρετα «ποιητική» την οποιαδήποτε προσπάθειά τους. Θα πρέπει να εντοπίσουμε το αίτιο στην ίδια την ψυχολογία των Ελλήνων συγγραφέων, που είναι επιφορτισμένη από μια τόσο πλούσια γλώσσα και μια τόσο μεγάλη λογοτεχνική παράδοση που το πλέον αναπόφευκτο είναι να βρίσκουν στα βιβλιοπωλεία –έχει ελάχιστες πιθανότητες να συγκινήσει τον πιθανό αναγνώστη του, αφού εκείνος θα πρέπει πρώτα να το ξεχωρίσει ανάμεσα στα υπόλοιπα έργα! Όπως και με κάθε άλλο είδος λογοτεχνίας, έτσι και στην Ποίηση, η φωνή και το πρόσωπο του έργου –που εκ των πραγμάτων είναι ο συγγραφέας του– δεν μπορεί να υποκατασταθεί ακόμα και από τη μεγαλύτερη διαφημιστική καμπάνια.

Μια ποιητική συλλογή, γυμνή από βιογραφικό σημείωμα, εισαγωγικό (επεξηγηματικό κείμενο) και κείμενο οπισθοφύλλου –όπως δηλαδή παραδίδονται συνήθως τα χειρόγραφα προς έκδοση και καταλήγουν στη συνέχεια στα βιβλιοπωλεία– έχει ελάχιστες πιθανότητες να συγκινήσει τον πιθανό αναγνώστη του, αφού εκείνος θα πρέπει πρώτα να το ξεχωρίσει ανάμεσα στα υπόλοιπα έργα! Όπως και με κάθε άλλο είδος λογοτεχνίας, έτσι και στην Ποίηση, η φωνή και το πρόσωπο του έργου –που εκ των πραγμάτων είναι ο συγγραφέας του– δεν μπορεί να υποκατασταθεί ακόμα και από τη μεγαλύτερη διαφημιστική καμπάνια.

Μια ποιητική συλλογή, γυμνή από βιογραφικό σημείωμα, εισαγωγικό (επεξηγηματικό κείμενο) και κείμενο οπισθοφύλλου –όπως δηλαδή παραδίδονται συνήθως τα χειρόγραφα προς έκδοση και καταλήγουν στη συνέχεια στα βιβλιοπωλεία– έχει ελάχιστες πιθανότητες να συγκινήσει τον πιθανό αναγνώστη του, αφού εκείνος θα πρέπει πρώτα να το ξεχωρίσει ανάμεσα στα υπόλοιπα έργα! Όπως και με κάθε άλλο είδος λογοτεχνίας, έτσι και στην Ποίηση, η φωνή και το πρόσωπο του έργου –που εκ των πραγμάτων είναι ο συγγραφέας του– δεν μπορεί να υποκατασταθεί ακόμα και από τη μεγαλύτερη διαφημιστική καμπάνια.

Βέβαια, δεν είναι υποχρέωση του συγγραφέα να αποζητήσει μόνος του την κατάλληλα μεθοδευμένη προβολή. Οι κινήσεις αυτές επιφορτίζουν τον Εκδότη, εκείνον τον Εκδότη που πρωτίστως θα μπορεί να κατανοήσει την ευαισθησία του ποιητικού είδους όπως και τον δημιουργό πίσω από τους εκάστοτε στίχους. Το αποτέλεσμα αυτής της σχέσης είναι που θα ενσαρκώσει όχι ακόμα ένα βιβλίο (ως εμπορικό αγαθό) αλλά μια ανθολογία που θα καρποφορήσει στις συνειδήσεις και την ψυχή περισσότερων ανθρώπων.

Γιώργος Ιωαννίδης
ψυχολόγος, συγγραφέας
σύμβουλος έκδοσης

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΠΟΙΗΣΗ



ΘΑΝΑΤΟΠΟΙΝΙΤΕΣ

Φίλιππος Παναγιώτου

Ένας θανατοποινίτης, μερικά λεπτά πριν την εκτέλεσή του, συνήθως εκφράζει θετικά συναισθήματα, αφού η ζωή του είναι πλέον στα χέρια τρίτων...



Ο ΓΑΛΑΖΙΟΣ ΚΗΠΟΣ

Παναγιώτης Δάικος

Ο κήπος είναι το παλάτι μας γεμάτος από το Ναι που μας έσμιξε μέσα στο μυστικό της φασηριάς του κόσμου. Ποιητική συλλογή του αναπληρωτή καθηγητή Φιλοσοφίας του ΑΠΘ Παναγιώτη Ο. Δάικου.



ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΟ & ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Τζεζαλαντίν Ρουμί

Η μικρή αυτή ανθολογία περιλαμβάνει 40 από τα πλέον χαρακτηριστικά ποιήματα του μεγάλου Σούφι δασκάλου και ιδρυτή του τάγματος των Μεβλεβήδων, των λεγόμενων στροβιλιζόμενων δερβίσηδων.

ΑΠΟ ΤΗ ΧΑΡΤΙΝΗ ΣΕΛΙΔΑ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

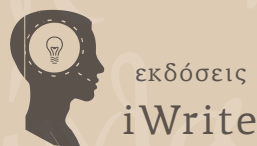
eBook: Οι λεπτομέρειες που κάνουν τη διαφορά

ΟΜΑΔΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ EBOOK - Δημιουργικό ατελιέ iWrite

Σε πολλούς επικρατεί η λανθασμένη αντίληψη ότι ebook είναι ένα βιβλίο σε μορφή pdf αρχείου, κάτι που αδιαμφισβήτητα είναι λάθος. Το αποτέλεσμα είναι ερασιτεχνικές εκδόσεις που δεν εκμεταλλεύονται καθόλου τις δυνατότητες των ψηφιακών βιβλίων, απεναντίας μάλιστα κάνουν δύσκολη (έως αδύνατη) την ανάγνωση ενός βιβλίου, «καταδικάζοντας» έτσι την εμπορική του επιτυχία...

Το σημαντικότερο που πρέπει να έχετε κατά νου όταν σκέφτεστε «ebook» είναι ότι αυτό θα πρέπει να διαβάζεται με ευκολία σε οποιαδήποτε συσκευή ανάγνωσης (PC, Mac, tablets, e-readers, smartphones κλπ.), ενώ πρέπει να δίνεται στον αναγνώστη η πλήρης δυνατότητα να καθορίσει το μέγεθος και το είδος της γραμματοσειράς που επιθυμεί για ανάγνωση, τον συνδυασμό χρωμάτων (μαύρα γράμματα σε λευκό φόντο ή σε σαμουά «χαρτί», λευκά γράμματα σε μαύρο φόντο κλπ.), τη δυνατότητα να μαρκάρει συγκεκριμένες φράσεις προσθέτοντας παράλληλα τα δικά του σχόλια, τη δυνατότητα να εκμεταλλευτεί επιπρόσθετα features (όπως π.χ. plugins λεξικών κ.ά.), την προσθήκη bookmarks σε σελίδες που επιθυμεί και άλλα πολλά.

Όλα τα παραπάνω, λοιπόν, κάνουν το «στίσιμο» ενός ebook τελειώς διαφορετική διαδικασία από ό,τι το κλασικό «στίσιμο» ενός εκτυπωμένου βιβλίου. Πιο συγκεκριμένα, το «στίσιμο» του ebook είναι περισσότερο «προγραμματισμός» παρά γραφιστική υπόθεση, απαιτώντας έτσι τον κατάλληλο επαγγελματία: έναν προγραμματιστή δηλαδή με γραφιστική εμπειρία! Πόσοι τέτοιοι επαγγελματίες υπάρχουν λοιπόν στην Ελλάδα; Λίγοι και ανάμεσα σε αυτούς και η δημιουργική ομάδα του iWrite, δίχως αμφιβολία!



εκδόσεις
iWrite

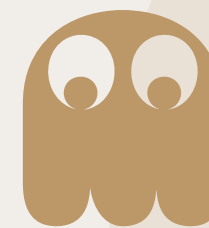
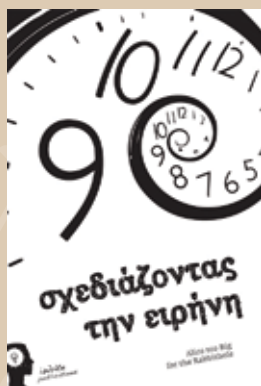
ΔΙΑΒΑΣΤΕ

ΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Ένα παιδί σχεδιάζει κόσμους από παραμυθένιες μεταφορές και ποίηση. Κόσμους που σχεδιάζονται από το παιδί, προκειμένου να σώσουν τον ενήλικα. Δεν είναι λίγες οι φορές που οι ενήλικες φοβόμαστε να δείξουμε αυτό που είμαστε, τις σκέψεις και τα συναισθήματά μας, προκειμένου να μην εκτεθούμε ή να μην κακοκαρδίσουμε. Η Alice too Big for the Rabbit hole, είναι η παιδική εκδοχή μιας «νικήτριας της ζωής».

Γιατροί, συγγενείς και φίλοι τη βοήθησαν να νικήσει, η Άλις σχεδίασε για δώρο ένα βιβλίο κι ο φίλος της ο Βίκτωρας ένα παιχνίδι, προκειμένου να τη βοηθήσουν να μην ξανακινδυνεύσει ποτέ να χάσει τη ζωή μέσα σε σκέψεις περιοριστικές.

Αναζητήστε την εφαρμογή – παιχνίδι: [//patternsofpeace.tk/](http://patternsofpeace.tk/)



TOP10 ΒΡΑΒΕΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ PUBLIC

Μαμά, πού βάλατε το πάκμαν;
Έχω να διαβάσω για το διαγώνισμα της Φυσικής!

«**Π**αραδώσου! Είναι ανώφελο να τρέχεις, δεν πρόκειται να γλυτώσεις!» φώναξε το κόκκινο, ενώ εφορμούσε καταπάνω του. «Είναι στον Α2. Περικυκλώστε τον!» διέταξε από την ενδοσυνεννόηση τα άλλα τρία.

Ο Πι έκανε να στρίψει δεξιά, αλλά είδε ότι από το βάθος της στοάς ερχόταν ορμητικά το γαλάζιο. Σταμάτησε, γύρισε ένα βήμα πίσω και συνέχισε να τρέχει, σχεδόν ξεψυχισμένος, στον ακριανό διάδρομο. Τότε, ευθεία μπροστά του, πρόβαλε το πορτοκαλί χαμογελώντας του ειρωνικά, σαν του έλεγε κι αυτό με τη σειρά του «είναι αναπόφευκτο». Έφερε στο μυαλό του το σχέδιο του λαβύρινθου και μια μικρή ελπίδα άναψε μέσα του. Αν προλάβει να στρίψει δεξιά... Πήρε να επιταχύνει με ό,τι δυνάμεις τού είχαν απομείνει. Έτσι, όταν πρόβαλε την αμέσως επόμενη στιγμή το ροζ ακριβώς εκεί, στα δεξιά, σταμάτησε απότομα, απομένοντας ολότελα σαστισμένος. Έστρεψε αριστερά-δεξιά τη ματιά του, απλά για να διαπιστώσει ότι δεν υπήρχε καμία διέξοδος διαφυγής. Όλα είχαν τελειώσει. Έκλεισε τα μάτια και αποκαμωμένος ακούμπησε την πλάτη του στον τοίχο. Ή, για την ακρίβεια, εκεί που μέχρι τότε νόμιζε ότι είναι τοίχος. Γιατί, με απέραντη έκπληξη, αντιλήφθηκε ότι, σαν να πέρασε μέσα από τον «τοίχο», βρέθηκε μονομιάς σε κάποιο άλλο απομακρυσμένο σημείο του λαβύρινθου, μακριά από τα τέσσερα φαντάσματα που τον κυνηγούσαν. Ελεύθερος και ασφαλής. Δεν πρόλαβε καν να σκεφτεί πώς είναι δυνατόν να συνέβη αυτό, όταν συνειδητοποίησε ότι μέσα από τον «τοίχο», από το σημείο που είχε εμφανιστεί κι αυτός, άρχισε να ξεπροβάλλει, από το πουθενά, το κόκκινο. «Καταραμένη Φυσική!» ψιθύρισε, γύρισε μπροστά και άρχισε να τρέχει ξανά, χωρίς δεύτερη σκέψη.

∞

«Έχετε προσέξει τη δυνατότητα που έχει το πάκμαν να βγαίνει από το δεξί άκρο της οθόνης και να εμφανίζεται αμέσως στο αντίστοιχο αριστερό άκρο;»

Τα τρία παιδιά κούνησαν καταφατικά τα κεφάλια τους.

«Πώς τα καταφέρνει;»

«Τι εννοείτε "πώς τα καταφέρνει;"

Ένα παιχνίδι είναι... Έτσι το έφτιαξε ο κατασκευαστής του!» απάντησε ο Αλέξανδρος.

«Σωστά, έτσι φτιάχτηκε. Αλλά ας δούμε λίγο πίσω από αυτό...»

Και τα τρία παιδιά ανακάθισαν στις θέσεις τους. Ο Αλέξανδρος πήρε μια μεγάλη μπουκιά από το φαγητό του.

«Ο χώρος που ζει το πάκμαν, πόσες διαστάσεις έχει; Εννέα, σε πόσες διαφορετικές διευθύνσεις μπορεί να κινηθεί;»

«Μπορεί να κινηθεί πάνω ή κάτω στην οθόνη, αλλά και αριστερά ή δεξιά», είπε ο Μάνος.

«Άρα, δύο διαστάσεις;» απάντησε ρωτώντας επιφυλακτικά η Αρετή.

«Δύο! Αν μπορούσε να κινηθεί και έξω από την οθόνη, είτε προς τα πάνω, προς τον παίκτη δηλαδή, είτε προς τα κάτω, θα ήταν τρεις, αλλά –φυσικά– αυτό δεν συμβαίνει!» σχολίασε ο κύριος Δημήτρης. «Πώς θα μπορούσε να εξηγήσει τότε, αν είχε συνείδηση, το ότι βγαίνει από δεξιά και εμφανίζεται ακαριαία στα αριστερά, σε σημαντική απόσταση από την προηγούμενη θέση του;»

Κανείς δεν είπε τίποτα κι έτσι ο κύριος Δημήτρης συνέχισε:

«Αν το πάκμαν ήταν φυσικός με καλή μαθηματική παιδεία, θα μπορούσε να υποθέσει ότι ο χώρος του, αντί να είναι ένα επίπεδο διδιάστατο φύλλο με σαφή πλευρικά όρια, είναι σαν την επιφάνεια ενός κυλίνδρου: μία επιφάνεια επίσης δύο διαστάσεων, η οποία όμως καμπυλώνεται μέσα σε μία τρίτη διάσταση, την οποία εμείς, ζώντας σε έναν κόσμο τριών διαστάσεων, εύκολα μπορούμε να αντιληφθούμε, όχι όμως και το πάκμαν!»

«Δηλαδή, θα μπορούσε και ο δικός μας χώρος των τριών διαστάσεων να καμπυλώνεται σε μία τέταρτη διάσταση, που δεν μπορούμε να αντιληφθούμε, όπως αντίστοιχα και το πάκμαν δεν βλέπει την τρίτη διάσταση;»

Ο κύριος Δημήτρης κοίταξε χαμογελώντας την κυρία Μυρτώ.

«Ναι! Αυτό ακριβώς ήταν το σημείο στο οποίο ήθελα να καταλήξω. Κατ' αναλογία, θα μπορούσε ενδεχομένως να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Δεν μπορούμε, φυσικά, να φανταστούμε μία εικόνα, αλλά θα μπορούσαμε να το διαπιστώσουμε όπως

θα το έκανε ένα πάκμαν με συνείδηση. Και, σίγουρα, μπορούμε να το περιγράψουμε με τα μαθηματικά μας...»

«Δηλαδή, λες ότι αν υπάρχει μία τέτοια αόρατη τέταρτη διάσταση, θα μπορούσαμε να ταξιδέψουμε σχεδόν ακαριαία σε πολύ μακρινές αποστάσεις, όπως κάνει το πάκμαν;»

«Λέω αυτό ακριβώς, Αρετή! Αν και δεν υπάρχει λόγος να υπάρχει μία μόνο τέτοια επιπλέον διάσταση αλλά, σύμφωνα με κάποιες θεωρίες, πολύ περισσότερες... Ακόμα και άπειρες.»

Η Αρετή στράφηκε χαμογελώντας προς την κυρία Μυρτώ: «Μαμά, πού βάλατε το πάκμαν; Έχω να διαβάσω για το διαγώνισμα της Φυσικής!»



ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ ΦΥΣΙΚΗ

Το βιβλίο πέρασε στη Β' φάση των Βραβείων του Public. Ο Μάνος, ο Αλέξανδρος και η Αρετή, μαθητές της Α' Λυκείου, θεωρούν τη Φυσική ως το πιο βαρετό και άχρηστο μάθημα στο σχολείο. Μέχρι που ένα περιέργο μήνυμα στο κινητό τους εμπλέκει σε μια περιπέτεια γεμάτη γρίφους και προκλήσεις...

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο Θεωδωρής Πιερράτος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, έχει διδακτορικό δίπλωμα στη διδακτική της Φυσικής από το Τμήμα Φυσικής του Α.Π.Θ. και εργάζεται ως εκπαιδευτικός στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Στη συγγραφή τον ώθησε η επιθυμία του να συστήσει τις έφηβες κόρες του στον συναρπαστικό κόσμο της Επιστήμης.

ΞΕΝΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Τρία χρόνια που έφυγες. Τρία χρόνια που πήρα τον δρόμο της φυγής. Τον δρόμο της ξενιτιάς. Οκτώβρης του 2015, ένα ζεστό μεσημέρι, από εκείνα τα αφύσικα ζεστά μεσημέρια του Οκτωβρίου, γυρνούσα από τη δουλειά... Δουλειά, έτσι το λέγαμε εγώ κι εσύ, και γελούσαμε... γυρνούσα από το καφέ όπου εργαζόμουν, εποχιακή, όσο ο καιρός θα ήταν καλός... Η ματιά μου έπεσε σε μια μεγάλη οθόνη, στην κεντρική βιτρίνα του Κωτσόβολου. Η φιγούρα ενός άντρα που βγαίνει από τα συντρίμια, κρατάει στα χέρια του ένα νεκρό κοριτσάκι, το κοριτσάκι του! Ο υπόπτιλος είναι συγκλονιστικός, Ο πατέρας της Παλαιστίνης! Η ματιά αυτού του ανθρώπου με συγκλόνισε!

Πόση οδύνη μπορούν να δείξουν τα μάτια ενός ανθρώπου; Πόση απόγνωση; Πόσος πόνος; Ο άνθρωπος αυτός μου θύμισε εσένα. Σε σύγκρινα με αυτόν. Από τότε που σε θυμάμαι, που θυμάμαι τον εαυτό μου, είσαι δίπλα μου... Πατέρας και μάνα, εσύ κι εγώ μαζί. Πάντα μαζί. Εσύ πάντα να χαμογελάς και πάντα να προσπαθείς να προλάβεις τα πάντα! Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο, Πανεπιστήμιο κι εσύ πάντα εκεί! Ο φάρος και το λιμάνι μου!

Να σπουδάσεις, Ελένη μου, να εφοδιαστείς με γνώσεις και χαρτιά, για να προκόψεις. Α, ρε μπαμπά. Χημικός Μηχανικός με μεταπτυχιακό στους Αστικούς Βιολογικούς Σταθμούς! Να κοιτάς το μέλλον, Ελένη μου. Το μέλλον ήρθε μαζί με την κρίση, τρία χρόνια που τελείωσα το μεταπτυχιακό και ψάκνω για δουλειά! Δουλειά στην Ελλάδα της κρίσης! Δουλειά για νέους ανθρώπους εκεί στα 25! Να γελάσω ή να κλάψω; Εσύ μόνο χαμογελούσες, μη μου στενοχωριέσαι, μάτια μου, έχει ο Θεός, θα δεις, όλα καλά θα πάνε...

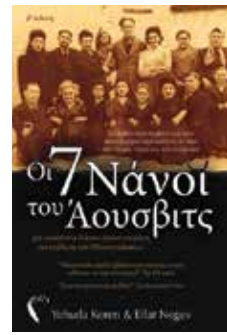
Α, ρε μπαμπά, με το χαμόγελό σου. Ακόμα και όταν σε απέλυσαν από τη δουλειά σου, μετά από τριάντα χρόνια, πενηντάρης μεστός, εσύ χαμογελούσες! Όταν βρήκες τη δουλειά, ντιλίβερι, το παιδί που τρέχει με το μηχανάκι και μοιράζει καφέδες, πάλι γελούσες... Έχει ο Θεός! Είχε αφύσικη ζέση εκείνο το μεσημέρι του Οκτώβρη. Μπήκα σπίτι, δεν πρόλαβα ούτε τα παπούτσια να βγάλω. Ο αστυνομικός που με ενημέρωσε, ήταν μελαχρινός και πολύ συμπαθητικός ή προσπαθούσε. Τον πατέρα σας τον παρέσυρε αυτοκίνητο στην παραλιακή...

Το παιδί του ντιλίβερι... και φορούσες και κρόνος! Α, ρε μπαμπά... έτρεχε η οδηγός που σε παρέσυρε! Α, ρε μπαμπά... Ποιος θα μου χαμογελά; Στο μυαλό μου κόλλησε η εικόνα του Πατέρα της Παλαιστίνης! Ρόλο αντίστροφοι. Εγώ κι εσύ. Ο πατέρας με το κοριτσάκι. Ρόλο αντίστροφοι. Εγώ να σε κρατώ στην αγκαλιά μου. Α, ρε μπαμπά... Ποιος θα μου χαμογελά; Ποιος θα είναι εκεί, δίπλα μου; Ποιος θα μου δίνει κουράγιο; Τέλη Νοέμβρη του 2015 έφυγα. Με ρώτησαν, γιατί; Δεν το άντεχα, δεν το μπορούσα! Δεν είχα τίποτα να με κρατά στην Ελλάδα! Τίποτα να με κρατά στην πατρίδα. Ποια πατρίδα; Εγώ ήμουν ξένη στην πατρίδα! Ξένη! Έτσι προτίμησα τα ξένα, ποια η διαφορά; Ξένη παντού!



ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΞΕΝΟΣ ΠΑΝΤΟΥ
Ένα βιβλίο με ιστορίες ανθρώπων πέρα από τον χρόνο και τον χώρο, ανθρώπων που δεν έχουν πατρίδα.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
Ο Στέφανος Πίος γεννήθηκε στο Τύμνηκεν της Δ. Γερμανίας από γονείς μετανάστες και μεγάλωσε με την οικογένεια της μητέρας του, σε ένα χωριό του Έβρου. Είναι κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου Σπουδών στη Διοίκηση Σχολικών Μονάδων και εργάζεται ως δάσκαλος στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

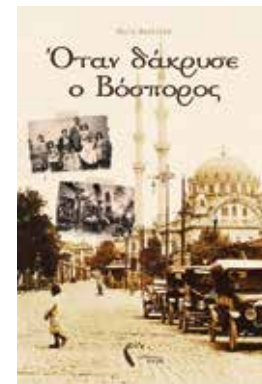


Ιστορίες βγαλμένες από τη ζωή

Η αληθινή ζωή συχνά αποδεικνύεται πιο γοητευτική από την πλουσιότερη συγγραφική φαντασία. Αποδεικνύει του παραπάνω βρίσκει όπλιτες και ο πιο απαιτητικός αναγνώστης, αρκεί να ρίξει μια ματιά στους αντίστοιχους τίτλους των εκδόσεών μας. Από την απίστευτη ιστορία μίας οικογένειας νάνων που κατορθώνουν να μείνουν ενωμένοι και να επιβιώσουν ακόμα και στις απάνθρωπες συνθήκες του Άουσιβιτς στο μπεστ σέλερ των εκδόσεών μας «Οι 7 νάνοι του Άουσιβιτς» των Yehuda Koren και η Eilat Negev, μέχρι την Αφροαμερικανή Harriet Ann Jacobs, που στα τέλη του 19ου αιώνα γράφει τα «Αποσπάσματα από τη ζωή μίας νεαρής σκλάβας» –«φωτόζοντα» έτσι «Βοήθεια!» στις λευκές κυρίες της Βόρειας Αμερικής–, το αναγνωστικό κοινό δείχνει την αγάπη του για τα βιβλία που ξεπηδούν μέσα από την Ιστορία, την καταγραφή της πραγματικότητας ή και τη βιωμένη εμπειρία. Άλλες αγαπημένες ιστορίες των εκδόσεών μας περιλαμβάνονται στο «Γολγοθάς μιας μετανάστριας», ένα βιβλίο που προέκυψε έπειτα από τη γνωριμία της συγγραφέως Ντανιέλα Ρέμπεντσουκ με τον Ιάκωβο Καμπανέλλη και την ενθάρρυνση του τελευταίου στη συγγραφέα να καταγράψει την αλήθεια της, στο «Αικμάλωτος των Γαλάζιων Κουάξ», στο οποίο ο συγγραφέας Φάνος Χριστοφόρου αφηγείται τις μάχες στην Αμμόκωστο στην Κύπρο το 1974, όπως τις έζησε ως στρατιώτης, πάντα στην πρώτη γραμμή –από την έναρξη των εκθροπραξιών, την κατάληψη της Πόλης, το σπάσιμο της γραμμής πυρός στη Δερύνεια, μέχρι την περιήφραξη της Πόλης από τους Τούρκους –, και στο «Σπασμένο Ακορντέόν» της Μαρίας Γεωργίου με ορόσημο τα οδυνηρά γεγονότα του '55-'59, μέσα από τα μάτια του νεαρού Γιαννάκη.

Χάιδω Σκανδύλα
Δημόσιες Σχέσεις - Εκδόσεις
iWrite - Πηγή - Δαιδάλεος

Πρώτα αναπτύχθηκε το Έθνος και μετά ο Εθνικισμός ή το αντίστροφο;



ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΟΤΑΝ ΔΑΚΡΥΣΕ Ο ΒΟΣΠΟΡΟΣ
Με φόντο τις αρχές του εικοστού αιώνα και την έξαρση των εθνικισμών στα Βαλκάνια, ένας παθιασμένος έρωτας και μια δυνατή φιλία αναζητούν δικαίωση.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
Η Όλγα Λιάρατζη γεννήθηκε στην Αλεξανδρούπολη, αλλά ζει στη Θεσσαλονίκη. Είναι φιλόλογος και ιστορικός, και έχει εργαστεί στη Β/βάθμια Εκπαίδευση. Έγραψε διηγήματα, καθώς και ποιήματα και είναι μέλος της Ένωσης Λογοτεχνών Βορείου Ελλάδος.

Εθνικισμοί, τότε και σήμερα

Στο ιστορικό μου μυθιστόρημα «Όταν δάκρυσε ο Βόσπορος», αναφέρθηκα στους εθνικισμούς των αρχών του εικοστού αιώνα, που άλλαξαν τον χάρτη σε παγκόσμιο επίπεδο. Θα ήθελα λοιπόν να αναφερθώ με το άρθρο μου αυτό στο κοινωνικό αυτό φαινόμενο διεξοδικότερα.

Στις αρχές του 20ου αιώνα, λοιπόν, συγκροτήθηκαν τα σύγχρονα εθνικά Ευρωπαϊκά κράτη, καλλιεργώντας μια εθνικιστική ιδεολογία, προκειμένου να εξυπηρετηθούν ενωτικές εθνικές επιδιώξεις. Οι μεγάλες αυτοκρατορίες διαλύθηκαν –Οθωμανική και Αυστροουγγρική– και προέκυψαν τα σύγχρονα κράτη της Βαλκανικής και της Κεντρικής Ευρώπης. Ο Εθνικισμός, ως ιδεολογία που ξεκίνησε τον 19ο αιώνα, έδωσε τα έθνη-κράτη στον επόμενο αιώνα, τον εικοστό. Η ιδεολογία αυτή οδήγησε τα ανθρώπινα σύνολα να οργανωθούν σε έθνη-κράτη, με κοινή γλώσσα, θρησκεία, προγόνους και Ιστορία. Τα πολυεθνικά μορφώματα κατέρρευσαν μετά και στον κόσμο όλο.

Σήμερα, όμως, όταν αναφερόμαστε στον εθνικισμό, οι περισσότεροι από μας καταλαβαίνουμε μια πολιτική ακροδεξιά ιδεολογία, που οδηγεί πολλές φορές σε βίαια αποσχιστικά κινήματα, σε πολέμους σε βάρος άλλων λαών, ακόμα και σε φαινόμενα ρατσιστικής συμπεριφοράς.

Έτσι εμφανίζεται το παράδοξο, το μεν Έθνος να καταξιώνεται στις συνειδήσεις των ανθρώπων, ενώ ο Εθνικισμός να απαξιώνεται. Γεννάται λοιπόν το ερώτημα, ποια η σχέση Έθνους και Εθνικισμού.

Πρώτα αναπτύχθηκε το Έθνος και μετά ο Εθνικισμός ή το αντίστροφο;

Οι απόψεις που έχουν διατυπωθεί, παρουσιάζουν μια ποικιλία προσεγγίσεων. Οι νεωτεριστές ιστορικοί δέχονται ότι ο Εθνικισμός είναι ο παράγοντας εκείνος που δημιούργησε τα Έθνη και όχι το αντίστροφο. Εμφανίζεται όταν όσα συνέδεαν τις προβιομηχανικές κοινωνίες αποσυντίθενται και έτσι το Έθνος εμφανίζεται ως ένα νεωτερικό μόρφωμα, που υπηρετεί κοινωνικές ανάγκες της σύγχρονης εποχής.

Πολλοί ιστορικοί δέχονται ότι οι πολιτικές και οικονομικές ελίτ έχουν εφεύρει τα Έθνη προκειμένου να ελέγχουν τις μάζες των ανθρώπων, για να υπηρετούν συγκεκριμένα πολιτικά συμφέροντα. Το Έθνος έτσι γίνεται το εργαλείο που κινητοποιεί τα αισθήματα των κατώτερων μαζών, για να ενεργοποιηθούν και να κατευθυνθούν από μια ανώτερη οικονομικά και κοινωνικά τάξη στην επίτευξη στόχων που εξυπηρετούν τους δεύτερους.

Αντίθετα οι μετανεωτεριστές, στην προσπάθειά τους να υπερβούν τις «κλασικές» ερμηνείες, απορρίπτουν όσα οι νεωτεριστές μέχρι χθες δέχονταν. Ασχολούνται με τις σύγχρονες κοινωνικές αλλαγές, με τις οποίες δεν είχαν ασχοληθεί οι προηγούμενοι και τις αγνοούσαν, όπως οι αθρόες αφίξεις μεταναστών, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη, που κλονίζουν το κυρίαρχο αφήγημα μιας ομοιογενούς και αρραγούς εθνικής ταυτότητας.

Σήμερα βρισκόμαστε μπροστά στην ανάδυση υπερεθνικών θεσμικών συσσωματώσεων, όπως και στην πορεία διεθνοποίησης της οικονομίας και της πολιτικής, που ίσως οδηγήσει με τη σειρά της στη γέννηση μιας παγκόσμιας ταυτότητας, υπερεθνικής, που θα ακυρώσει το ιδεολόγημα του εθνικισμού ή θα το καταστήσει απαρχαιωμένο.

Ας αναρωτηθούμε λοιπόν, μήπως το φαινόμενο του εθνικισμού δεν έχει μέλλον; Και τότε με συλλογικές συνειδήσεις αμνήμονες, πώς θα κινητοποιηθούμε να πολεμήσουμε για την πατρίδα, για ποια πατρίδα, αφού πατρίδα μας θα είναι ο κόσμος όλος; Πού θα οδηγήσει η νέα διεθνιστική συνείδηση που καλλιεργείται;

Όλα αυτά είναι ερωτήματα στα οποία δεν μπορούμε να απαντήσουμε με σιγουριά, μπροστά στην αβεβαιότητα του κόσμου που μας περιβάλλει.

Αλλά ας στοχαστούμε σε τι κόσμο θέλουμε να μεγαλώσουν τα παιδιά μας αύριο.

Ο ΧΩΡΟΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΩΣ ΥΠΑΡΞΙΑΚΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Συνέντευξη του Παναγιώτη Δόικου, Αν. καθηγητή Φιλοσοφίας Α.Π.Θ., στον Κωνσταντίνο Πιτένη*

Εν έτει 2019 αναγνωρίζουμε πως η οικονομική κρίση δεν είναι απλώς το βραχυκύκλωμα ενός χρηματοπιστωτικού κραχ. Ομολογούμε σήμερα πως η οικονομική κρίση που διανύουμε είναι ο απόηχος και η σκιά μιας κρίσης κοινωνικοπολιτικής και μιας κρίσης στον πολιτισμό ως την πεμπτούσια της ανθρώπινης ύπαρξης. Ποια είναι η θέση της Φιλοσοφίας απέναντι σε αυτόν τον έσχατο μηδενισμό που ζούμε;

Ο Παναγιώτης Δόικος είναι Αναπληρωτής καθηγητής της Φιλοσοφίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και ποιητής. Είναι συγγραφέας τόσο βιβλίων φιλοσοφίας όσο και ποιητικών συλλογών. Με αφορμή το προσφάτως εκδοθέν βιβλίο του με τίτλο *Η πολιτική της φαντασίας: Η ποιότητα της εξουσίας ως υπαρξιακή επιλογή*, το οποίο κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Δαιδάλεος από τον Νοέμβριο του 2018, συναντήσαμε τον ίδιο τον συγγραφέα και φιλόσοφο, και συζητήσαμε μαζί του αναφορικά με τον βαθύτερο στοχαστικό χωροχρόνο της πολιτικής απόφασης ως μιας πρωταρχικά υπαρξιακής επιλογής. Η φιλοσοφική θεώρηση του νέου αυτού βιβλίου του εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο της θεωρίας που εισηγείται ο ίδιος για τη στοχαστική φαντασία.

Προσωπικά παρακολουθώ διδασκαλίες μαθημάτων σας (προπτυχιακών και μεταπτυχιακών) στη Φιλοσοφική Σχολή του Α.Π.Θ. επί σειρά ετών. Παρατηρώ λοιπόν πως μέσα στο διάστημα των τελευταίων 3-4 ετών έχετε στραφεί από την οντολογία και τη μεταφυσική προς τον στοχασμό της πολιτικής διάστασης του ανθρώπου. Το τελευταίο σας βιβλίο μαρτυρεί αυτή την ειδική κατεύθυνση. Φαντάζομαι πως αυτό συναρτάται από μια

πρώτη άποψη με την όξυνση του φαινομένου της οικονομικής κρίσης που διανύουμε σήμερα. Τι σας οδήγησε ειδικότερα σε αυτή την ανάγκη;

Διευκρινίζω από την αρχή το εξής: το ενδιαφέρον μου για το βάθος της πολιτικής διάστασης του ανθρώπου έγινε καταλυτικά αμεσότερο με την προσπάθειά μου να δείξω τη σύνδεση του πολιτικού γεγονότος με την οντολογική του καταγωγή, καθώς αυτή εξελίσσεται σε υπαρξιακή δύναμη γεμάτη δραματικότητα, αγωνία και προπάντων ενέργεια αναμέτρησής μας τόσο με την κυνική όσο και με την ιερή μας πλευρά. Αυτή την τελευταία τη φοβηθήκαμε πολύ, προπάντων όταν αισθανθήκαμε την αντίσταση που προβάλλει με θεσμικό τρόπο ο εαυτός μας στη συνεξίπωση και τα ιδεώδη της. Δεν βρήκαμε τη γενναιότητα να πούμε ως κοινωνία όχι στον καλπασμό του κέρδους, στην αναισθησία και την πλεονεξία που οδήγησαν στη σάρωση κάθε εθνικής και πολιτισμικής ιδιαιτερότητας, στο πλανητικό αδιόριστο ψέμα που ονομάζεται παγκοσμιοποίηση, στον εαυτό μας που παράγει τρομακτικά άδικους και εξωφρενικά κερδοφόρους πολέμους σε βάρος όσων εθνών και λαών δεν μπορούν να υπερασπιστούν στρατιωτικά τον ενεργειακό πλούτο των χωρών τους, στη συκοφάντηση του μυστηρίου που γεννά στοχαστική λάμψη και διαρκή ειρήνη μέσα μας και στην πονηριά που μέχρι στιγμής πετυχαίνει να εμποδίσει την αυτοκατάφασή μας και το αλληλοπλησίασμά μας, πολλαπλασιάζοντας την αγριότητα. Η φιλοσοφική διερεύνηση τού ότι σε αυτή τη γενναιότητα και μιας νέας ετοιμότητας για το φως εντείνει μέσα μου την ανάγκη μιας υπαρξιακής διερεύνησης του πολιτικού, στην οποία αναφέρεστε.

Στα μαθήματά σας και στα βιβλία σας αναφέρεστε συχνά στις έννοιες της πολιτικής

“Δεν βρήκαμε τη γενναιότητα να πούμε ως κοινωνία όχι στον καλπασμό του κέρδους, στην αναισθησία και την πλεονεξία που οδήγησαν στη σάρωση κάθε εθνικής και πολιτισμικής ιδιαιτερότητας”

“διαφάνειας” και του “φωτισμένου” υποκειμένου της πολιτικής πράξης, όπως επίσης και τις αντίθετες έννοιες της πολιτικής “αδιαφάνειας” και της “αυθόρμητης” του. Δηλώνετε μάλιστα πως η αποκάλυψη ενός τέτοιου εσωτερικού φωτός δεν είναι μια ποιητική μεταφορά, αλλά μια κυριολεξία στον υπαρξιακό χωροχρόνο. Πώς ακριβώς εννοείτε αυτή την κυριολεκτικοποίηση του εσωτερικού φωτός στον υπαρξιακό χωροχρόνο του υποκειμένου της πολιτικής πράξης;

Όταν μέσα στη σχέση μας με τον άλλο άνθρωπο αναβλύζει αμοιβαία η δύναμη της χαράς, βλέπουμε τη λάμψη της στο πρόσωπό του και νιώθουμε στο δικό μας τη λάμψη που βλέπει εκείνος. Τότε η χαρά δεν είναι απλώς η αφηρημένη δύναμη ενός νοήματος που μας εξυψώνει, αλλά γίνεται συγκεκριμένη, αισθητή, ορατή, δηλαδή περνά μέσα στην ενέργεια της θέας που αναπτύσσεται στο εσωτερικό της βλεμματικής επικοινωνίας. Είναι πια αισθητοποιημένη λάμψη – λάμψη και όχι σκίασμα, αφού η θετική δύναμη φανερώνει το περιεχόμενο του νοήματός της, θέτει ύπαρξη και τη δείχνει, ενώ το σκίασμα αφαιρεί δύναμη ύπαρξης, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του αντίθετου

“Η πηγή της σύγκρουσης είναι το χάος, δηλαδή το χείνεν κενό, η επιθετική απουσία (των) συνδέσεων, των αρμών, ανάμεσα στα αποσπάσματα της δύναμης των ανθρώπινων σχέσεων”

νοήματος, της λύπης (γι’ αυτό και βλέπουμε το λυπημένο πρόσωπο να σκοτεινιάζει· και το λέμε: “Σκοτεινιάσε το πρόσωπό σου”). Αυτή η τροπή της πολιτικής σχέσης δύναμης του εαυτού μας με τον άλλο, δηλαδή η τροπή της πολιτικής σχέσης μας με το έτερο ανθρώπινο ον, παράγεται πρωταρχικά μέσα μας, στο χωροχρόνο της ψυχής μας και της ψυχής του άλλου, και εκεί πρωτοβλέπουμε το φως, όπως εκεί, στη δική του έκφραση της ψυχικής πραγματικότητας, βλέπει το φως –της χαράς, της διαφάνειας– ο άλλος άνθρωπος. Στην εσωτερικότητα της βλεμματικής μας σχέσης το νόημα της χαράς φωτίζει ό,τι μέχρι τότε, μέσα στα γεγονότα του ψυχικού μας κόσμου, εμποδίζε –δηλαδή σκοτεινιάζε– την αμοιβαία κίνησή μας προς τη διαφάνεια. Αναφέρομαι στη βαθύτερη, την άγρια δειλία μας, στη φοβική τάση μας για αλληλοκατάργηση, η οποία από τη φύση της γεννά μόνο σύγκρουση και προσκρούει τελικά στο αδιαπέραστο που είναι η επι-βολή, η επί-θεση, το εξαφάνισμα του άλλου ανθρώπου από την ορατότητα – πρώτα από τη μέσα και μετά από την έξω. Η πολιτική της επιβολής τείνει στο πέρασμα των άλλων στην αφάνεια, στον α-φανισμό τους, στη στέρηση της σωματικής μορφής τους από την ελευθερία της να υπάρχει, να φανερώνεται μέσα σε χώρο και σε χρόνο. Η διάλυση αυτού του σκοτεινιάσματος είναι η αυθόρμητη φώτιση, η εμφάνιση μέσα στο ανεμπόδιο. Όμως και οι δύο αυτές πολιτικές-υπαρξιακές κινήσεις –η αρνητική και η θετική– γίνονται για πρώτη φορά εμπειρία μας μέσα στη φαντασία μας. Η θετική κίνηση είναι η διάσπαση του σκοτεινιάσματος της μορφής του άλλου μέσα στην ένταση του κόσμου της φαντασίας. Όταν όμως διασπάται έτσι το σκοτεινιάσμα της, η μορφή του άλλου λούζεται αναπόφευκτα με εσωτερικό φως. Αυτή είναι η πρωταρχική πολιτική πράξη του υποκειμένου της συνεξίπωσης. Είναι η πραγμάτωση των σχέσεων φωτεινής δύναμης με τον άλλο μέσα στη βαθύτερη, την αρχέγονη διάσταση.

Το χειμερινό εξάμηνο της χρονιάς 2017-2018 διδάξατε για πρώτη φορά στη Φιλοσοφική Σχολή του Α.Π.Θ. ένα προπτυχιακό μάθημα με τίτλο *Ο Μίκης Θεοδωράκης και η θεωρία της Συμπαντικής Αρμονίας, το οποίο τη χρονιά που ακολούθησε (2018-2019) εισηγηθήκατε επίσης ως μεταπτυχιακό μάθημα. Στα πλαίσια αυτά διακρίνατε μια αναλογία ανάμεσα στη συμπαντική έκφραση της Αρμονίας κατά τον Μίκη Θεοδωράκη*

(ως πλανητική, αστρική, γαλαξιακή και μουσική) και στην ενδοψυχική Αρμονία του ανθρώπου. Πώς εννοείτε τη συμπαντική σχέση μεταξύ των ανθρώπων –στη σύγχρονη πραγματικότητα ή και διαχρονικά–, δεδομένου ότι η δύναμη της Αρμονίας είναι έμφυτη στον καθένα;

Η πηγή της σύγκρουσης είναι το χάος, δηλαδή το χείνεν κενό, η επιθετική απουσία (των) συνδέσεων, των αρμών, ανάμεσα στα αποσπάσματα της δύναμης των ανθρώπινων σχέσεων, η οποία, όντας έτσι κατακερματισμένη, οδηγείται με απεριορίστους τρόπους στο αδιέξοδο. Η ιδιοφυΐα του Μίκη Θεοδωράκη συνίσταται στο ότι αντιλήφθηκε την υπέρβαση του χάους, την Αρμονία, στο φανέρωμα της ανταπόκρισης μεταξύ των δύο συστατικών μερών ενός συναρπαστικού, καθοριστικού του βιώματος. Το ένα μέρος ήταν η θέαση των συμπαντικών κινήσεων της Αρμονίας μέσα στο έναστρο σπέρωμα και το άλλο η διαμόρφωση της Αρμονίας μέσα από μια ακαθή θάλασσα ήχων, η οποία, κατά την περιπέτεια της δημιουργίας του αντίστοιχου έργου, έπαιρνε συγκεκριμένη μουσική υπόσταση. Όπως το βαθύ βλέμμα του Μίκη ένωσε τη δράση των αρμών του Σύμπαντος, των κοσμικών δυνάμεων της σύνδεσης και της ενότητας, να ακυρώνουν τη δύναμη της αταξίας και να εκδηλώνουν την Αρμονία στην ουράνια απειρότητα, έτσι και η ενδοψυχική μουσικότητα του αισθάνεται τον συν-τονισμό της με τη Συμπαντική Αρμονία και ελευθερώνει τη συνθετική ορμή μεταξύ των ήχων, δίνοντάς τους τη μορφή του έργου, η οποία θα αποτελέσει τη δημιουργική τους (δι)έξοδο από το χάος του ασυγκεκριμενοποίητου. Από αυτή την άποψη, η συγκρουσιακή σχέση μεταξύ μας προκαλείται όταν φοβόμαστε ό,τι μας ενώνει, δηλαδή ό,τι ανοίγει τις ιδιαιτερότητές μας σε μια ανταπόκριση που γεννά αρμονία· μέσα στη βία του φόβου ο χωρισμός έχει τον πρώτο λόγο, αφού μας καθηλώνει στη φαινομενική “ασφάλεια” ενός ανταγωνισμού, ο οποίος δικαιώνεται μόνο σε ένα καθεστώς αταξίας, όπου η επιβεβαίωσή μας είναι αποκλειστικά η επικράτηση, η ρήξη των συνδέσμων με τον άλλο, που τον έχουμε ταυτίσει –από έλλειψη τόλμης για την ενότητα– με μια εστία απειλής. Η αρμονία θέλει τον άλλο άνθρωπο, ενώ το χάος τον καταργεί. Η ενότητα εντείνει την ελευθερία, ενώ η σύγκρουση τρέφεται από την επιβολή.

Σε μαθήματά σας και στο νέο σας βιβλίο ορίζετε την πολιτική ως τη σχέση δύναμης ανάμεσα στον εαυτό (ίδιον) και τον άλλο (έτερον). Ποιος είναι ο ρόλος της στοχαστικής φαντασίας μέσα στη σχέση αυτή;

Η στοχαστική φαντασία είναι η πρωταρχική δύναμη μέσα στον πολιτικό άνθρωπο. Αυτή αποφασίζει για την ποιότητα της σχέσης μας με τον άλλο – δηλαδή για το αν η σχέση θέλουμε να διέπεται από τη συνθήκη της συνεξίπωσης ή της τάσης για κυριαρχία. Η στοχαστική φαντασία δίνει μορφή στην ένταση της πολιτικής σχέσης, αφού τα

ψυχικά γεγονότα που θα προσδώσουν ανάγλυφο χαρακτήρα στα νοήματα της συν-εξίπωσης ή της επιβολής γεννιούνται μέσα στη φαντασία. Τούτη εδώ δρα και σε ένα δεύτερο, εντελώς καθοριστικό επίπεδο: συλλαμβάνει, βιώνει και προωθεί τον τρόπο υλοποίησης του πολιτικού περιεχομένου των εσωτερικών γεγονότων στην εξωτερική πραγματικότητα. Η υπαρξιακή δυναμική και το πολιτικό στίγμα της υποκειμενικότητάς μας έχουν φορέα τους τη φαντασία μας. Μέσα της παρά ορατή φαντασία για πρώτη φορά ο υπαρξιακός αγώνας μεταξύ των νοημάτων της συνεξίπωσης και της επιβολής, μέσα της αυτός ο αγώνας και η έκβασή του διαμορφώνονται και πρωτοφανερώνονται. Η στοχαστικότητα αυτής της φαντασίας είναι η μεγάλη της δύναμη, χάρη στην οποία –και από την οποία– έχουμε επαφή με το μυστήριο της ελευθερίας μας. Όταν η αυτοκατάφασή μας ανοίγει τη μορφοποιητική της ισχύ στην υπαρξιακή σκηνότητα των νοημάτων παράγοντας πρωτότυπα γεγονότα ενότητας, τότε γευόμαστε το ιδανικό της αυθεντικής αλληλεγγύης και της συν-εξίπωσης – από τη δίκαια πρόσβαση στη χρηστική υλικότητα μέχρι την αισθητική απόλαυση και την πνευματικότητα. Η άρνηση του ανθρώπου να εκτοξεύσει κυριολεκτικά φως στη μέσα σκοτεινιά του τού κρύβει την ιερότητα των σχέσεων του εκπρέποντας την αγάπη του για τον εαυτό του και τον άλλο σε άγρια αδυναμία, σε εσωτερική άβυσσο μορφών που αλληλοσπαράσσονται και σε μηδενιστική λατρεία της αδιέξοδης επικράτησης. Έτσι ζούμε την απίστευτη ορατότητα της σφοδρής απώθησης των ιδανικών, προς όφελος μιας αδίστακτα ελεγκτικής απόλαυσης της επιβολής, το καταργητικό νόημα της οποίας εκθρεφύεται τη στοχαστική ένταση και γι’ αυτό διαιωνίζει λυσσαλέα και ανυποψίαστα(!) τη λογική – αυτή την κυνική λογική– του θανάτου.

* Ο Κωνσταντίνος Πιτένης είναι υποψήφιος διδάκτωρ Φιλοσοφίας του Α.Π.Θ. και συγγραφέας.



ΑΡΧΕΣ ΗΓΕΣΙΑΣ

Στο δέκατο πέμπτο φύλλο του «Κόκκινα Μηνύματα στο μπουκάλι», επιχειρώ μια σύνοψη αρχών ηγεσίας από τα προηγούμενα τεύχη, που μπορεί να συναντιούνται σε βιβλία μανάτζμεντ και αυτοβελτίωσης, αλλά έχουν ισχύ για κάθε πτυχή της ζωής μας.

Η Ηγεσία είναι ένα **πασπαρτού**. Ανοίγει κάθε πόρτα της ζωής μας που θέλουμε ν' ανοίξει.

Ο Ηγέτης πρέπει να διαθέτει:

Όραμα: Μια ολιστική εικόνα του πώς βλέπει το μέλλον (του).

Αποστολή: Ποιος είναι ο σκοπός της ύπαρξής του.

Στόχους: Μεγάλους και μακροχρόνιους (στρατηγικούς), μικρότερους (τακτικούς) και καθημερινούς (διαχειριστικούς), τοποθετημένους σε ένα χρονοδιάγραμμα. (Στόχοι είναι οι επιθυμίες σου πάνω σε ένα χρονοδιάγραμμα).

Πρόγραμμα: Ένας σωστός δρόμος, για να πετύχει τους στόχους του.

Σφικτοδεμένη ομάδα-κατάλληλος συνεργάτης: Επιτελείο και κεντρική ομάδα δράσης.

Σωστή επικοινωνία. (Ποια είναι αυτή, σε επόμενα φύλλα των ΚΜμ).

Ικανότητα δημιουργίας φίλων και συμμάχων: (Πρώτα όμως να στηρίζεται στα δικά του πόδια).

Σύστημα αποδοτικού ελέγχου: Όχι για να τιμωρεί και να εκφοβίζει, αλλά να βελτιώνει. (Επίσης να κάνει συχνή αυτοκριτική).

Ικανότητα διαχείρισης αλλαγών-και να προωθεί αλλαγές. (Ο,τι δεν αλλάζει, πεθαίνει).

Σύστημα συχνής παρακολούθησης των ανταγωνιστών. (Προσοχή στους αιφνιδιασμούς του αντιπάλου).

Πρόγραμμα Συνεχούς Βελτίωσης του εαυτού του και των «δικών του» – αυτό που οι Ιάπωνες αποκαλούν Κάι-ζεν: Ο δρόμος της συνεχούς βελτίωσης-κατάκτησης νέων γνώσεων.

Ο Ηγέτης πρέπει επίσης να διαθέτει κάποια χαρακτηριστικά, μεταξύ των οποίων: Σοβαρότητα –όχι σοβαροφάνεια–, χιούμορ, αυτοσαρκασμό, εντιμότητα και ειλικρίνεια, γοητεία, εργατικότητα, εργατικότητα, εργατικότητα, να εμπνέει, να μην τα παρατάει ποτέ, να μην είναι δογματικός –να διαθέτει ευλιγισία–, να προβλέπει, να μην είναι αλαζονικός κι εγωιστής, να έχει το «γνώθι σαυτόν».

Πριν θέσεις τους στόχους σου, πριν επιχειρήσεις την αλλαγή, γνώρισε τον εαυτό σου –και μετά άλλαξε τον– βελτίωσε τον. Απάντησε χωρίς να βιάζεσαι σε τρεις ερωτήσεις:

Σ' αυτή τη ζωή:

- Τι θέλεις να είσαι;
- Τι θέλεις να κάνεις;
- Τι θέλεις να έχεις;

Όταν θέλεις να μεταδώσεις ένα όραμα, μια ιδέα, «ζωγράφισέ» την με έντονα χρώματα, πες την με απλή γλώσσα και κυρίως δείξε το όφελος που περιέχει γι' αυτούς στους οποίους απευθύνεσαι.

Μη φοβάσαι την αποτυχία. Δεν είναι παρά μια γέφυρα που οδηγεί στην επιτυχία.

Μάθε να ακούς. Μάθε να συγχωρείς. Μάθε να δέχεσαι το διαφορετικό.

Αποδείχτηκε πως και σε μεγάλη ηλικία ο εγκέφαλος μπορεί να αλλάξει. Άρα μπορεί να αλλάξει και η ζωή μας. (Για όσους λένε «έτσι είμαι εγώ και δεν μπορώ ν' αλλάξω»).

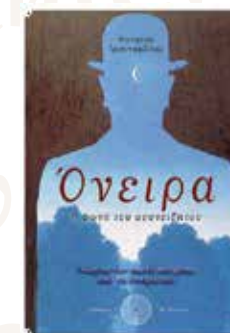
Ένα όνειρο μέσα σ' ένα άλλο όνειρο

εκδόσεις
δαιδάλεος



ΧΡΕΩΣΤΗΣ

Στο όνειρό μου έρχεται ένα σπίτι στην άκρη της πόλης που κάπως το επίπλωσα κι έπρεπε εκεί να μείνω. Μα τελικά δεν έμεινα, έφυγα γρήγορα και ξέχασα ξέχασα τη διεύθυνση και τώρα πώς θα πάω να ξενοικιάσω; Τα νοίκια τρέχουν κι εγώ μένω χρεώστης. Θα με μπνύσει ο σπιτονοικοκύρης που τελικά δεν έμεινα, έφυγα γρήγορα και ξέχασα.



Ψάχνω στους δρόμους της πόλης έχει και μια ψιλή βροχή. Ξεχνιέμαι και μαζεύω στα πάρκα μαργαρίτες. Ψάχνω και στα δρομάκια της αγοράς. Πουλάνε ρούχα, μπικλιμπιδία, φτηνά τσιγάρα και μπαχαρικά. Ρωτώ για το σπίτι, κανένας δεν το ξέρει. Έχει και μια ψιλή βροχή. Ξεχνιέμαι και μαζεύω στις γωνίες λέξεις για ποιήματα.

Πόσον καιρό θα παραμείνω άραγε χρεώστης ενός σπιτιού που δεν κατοίκωσα; Το δελτίου καιρού είπε πως το ψιλόβροχο θα γίνει μπόρα, η αγωνία θα κυμανθεί σε ασυνήθιστα για την εποχή επίπεδα και βαρομετρικό χαμηλό θα με συνθλίψει στο πέρασμά του.

Πόσον καιρό θα παραμείνω άραγε χρεώστης;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Αυτό το ποίημα το εμπνεύστηκα από την παράγραφο του βιβλίου μου «ONEIRA», που αφορά τις μισοτελειωμένες υποθέσεις. Όσο κι αν έχουμε ξεφύγει από μια παρελθοντική κατάσταση (ένα σπίτι που δεν κατοικούμε πλέον), αν δεν έχουμε επεξεργαστεί επαρκώς ψυχολογικά την κατάσταση αυτή, το συναισθηματικό της φορτίο μοιάζει πράγματι με... χρεωστούμενα νοίκια, που το χρέος τους μας κυνηγά και συνεχώς διογκώνεται (το ψιλόβροχο θα γίνει μπόρα), μέχρι να το ξεπληρώσουμε ψυχολογικά. Φαίνεται πως αυτό το κομμάτι του βιβλίου μου με βρήκε σε... ασυνήθιστα επίπεδα αγωνίας γι' αυτή την εποχή της ζωής μου!

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΟΝΕΙΡΑ

Τα όνειρα είναι μια πόρτα ανάμεσα στο συνειδητό και στο ασυνείδητο, έτσι μπορούν να φέρουν στην επιφάνεια πολύτιμο υλικό του ασυνειδήτου για αξιοποίηση. Η επιτυχημένη ανάλυση κάποιων ονείρων μπορεί να υποκαταστήσει πολλές θεραπευτικές συνεδρίες, ανοίγοντας τον δρόμο προς την εξερεύνηση του μαγικού κόσμου που είναι η ψυχή του καθενός από μας.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η Κατερίνα Τριανταφύλλου κατάγεται από τη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε πολιτικός μηχανικός με εξειδίκευση στη χωροταξία και στη συνέχεια παιδαγωγικά, συμβουλευτική-επαγγελματική προσανατολισμού, συνθετική ψυχοθεραπεία κι εναλλακτικές θεραπείες. Εργάζεται ως ψυχοθεραπεύτρια, σύμβουλος επαγγελματικού προσανατολισμού, εκπαιδύτρια-επόπτρια συμβούλων ψυχικής υγείας και εναλλακτική θεραπεύτρια.



ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ Ο ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ
Μια δυνατή και γοητευτική ιστορία γύρω από την τέχνη της Ζωής. Οι σημειώσεις-σκόλια στο τέλος του βιβλίου αποτελούν έναν πολύτιμο οδηγό για καθημερινή δράση.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
Ο Αλέξανδρος Σταματούλακης γεννήθηκε, σπούδασε και ζει με την οικογένειά του στη Θεσσαλονίκη. Είναι γιατρός και θήτεσε ως Δήμαρχος Αμπελοκόπων για δώδεκα χρόνια, ενώ συνολικά υπηρέτησε την Τοπική Αυτοδιοίκηση είκοσι δύο. Παρουσιάζει δύο φορές την εβδομάδα και για δέκα χρόνια την εκπομπή με τίτλο «ΚΑΝ' ΤΟ ΟΠΩΣ Ο ΗΓΕΤΗΣ» σε τοπικό κανάλι της Θεσσαλονίκης, με θέματα ηγεσίας, μανάτζμεντ και αυτοβελτίωσης.

ARTEM LIBELLORUM

Μετάφραση:
Από την εγχώρια αγορά βιβλίου στην παγκόσμια

Σε μια διεθνή αγορά με ολοένα αυξανόμενες ανάγκες, αλλά και δυνατότητες για επικοινωνία, ένα βιβλίο μεταφρασμένο στα αγγλικά είναι έτοιμο να ταξιδέψει σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη, συναντώντας ένα ευρύ αναγνωστικό κοινό. Με λίγα λόγια, μεταφράζοντας το βιβλίο σου στα αγγλικά αποκτάς δυνητικά ένα κοινό εκατοντάδων εκατομμυρίων αναγνωστών.

Στο σημείο αυτό, ως συγγραφέας, πρέπει να αναλογιστείς: Ποιες ιδιαιτερότητες παρουσιάζει το έργο μου; Μεταδίδει στον αναγνώστη συγκεκριμένα μηνύματα που το καθιστούν μοναδικό; Έχουν τα μηνύματα αυτά οικουμενικό χαρακτήρα; Μπορεί το βιβλίο μου να διαβαστεί από έναν Αμερικάνο, έναν Βρετανό, έναν Σουηδό ή έναν Ιάπωνα; Εάν οι απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα είναι καταφατικές, τότε ναι, αξίζει να προχωρήσεις περαιτέρω τις σκέψεις και τα σχέδιά σου αναφορικά με τη μελλοντική μετάφραση του βιβλίου σου, κάνοντας συνάμα ένα όνειρό σου πραγματικότητα!

Κάπου εδώ, βέβαια, θα πρέπει να σημειώσουμε και το γεγονός ότι αρκετοί από τους κλασικούς συγγραφείς αναγνωρίστηκαν μόνο μετά τη μετάφραση των έργων τους στην αγγλική ή σε κάποια άλλη γλώσσα.

Ακόμα, μεταφράζοντας το βιβλίο σου στα αγγλικά και ανεξάρτητα από τη διαδικασία των κινήσεων προώθησης με ατζέντηδες του εξωτερικού που μπορεί να «τρέξει» από την Ελλάδα, έχεις τη δυνατότητα να επισκεφτείς μεγάλες εκθέσεις βιβλίου του εξωτερικού, όπως τη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου στη Φρανκφούρτη και τη Διεθνή Έκθεση Παιδικού Βιβλίου της Μπολόνια, ζώντας από κοντά την όλη διαδικασία.

Στις αρχές του 2018, το βιβλίο μας «Στη σκιά της σιωπής» (Εκδόσεις Πηγή) της Μαρίας Καραγιάννη κυκλοφόρησε στα κινέζικα σε συνεργασία με τη Shanghai People's Publishing House. Είχε προηγηθεί η αγγλική μετάφραση και η συμμετοχή στη Διεθνή Έκθεση της Φρανκφούρτης το 2016.

Μηνάς Παπαγεωργίου
Υπεύθυνος προώθησης,
Εκδόσεις iWrite - Πηγή - Δαιδάλεος

Σχολικός εκφοβισμός, τέλος

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ

Βιβλίο επαυξημένης πραγματικότητας που απευθύνεται σε παιδιά 7-14 ετών και ασχολείται με το ευαίσθητο θέμα του σχολικού εκφοβισμού.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο Γιάννης Δασκαλάκης γεννήθηκε το 1980 στην Αθήνα. Σπούδασε Ψυχολογία στο Α.Π.Θ., με ειδίκευση στην Κοινωνική Κλινική Ψυχολογία και τις «Εξαρτήσεις και Ψυχοκοινωνικά Προβλήματα». Έχει εργαστεί ως ψυχολόγος στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, σε ειδικό σχολείο, σε δομές απεξάρτησης, αλλά και ως σχολικός ψυχολόγος, παρέχοντας συμβουλευτική σε εκπαιδευτικούς, γονείς και μαθητές.



ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΗ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

Φυλλιά Τσακίρη
Το παρόν βιβλίο – ανήκει στη σειρά των εκδόσεων μας ΕΠΑΥΞΗΜΕΝΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ - εκμεταλλεύεται τη σύγχρονη τεχνολογία επαυξημένης πραγματικότητας, η οποία είναι ικανή να παντρέψει τρισδιάστατα μοντέλα, κίνηση και ήχους με ένα κλασικό βιβλίο κόνταντς το να... ζωντανέψει με μαγικό τρόπο μπροστά στα μάτια σας!

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΕΣ ΠΑΝΕ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Μαρία Σαρηγιαννίδου
Οι μικροί μας ήρωες εκτοξεύονται από τη γη στο μαγικό διάστημα, σε αποστολή να διαλευκάνουν μεγαλύτερα από τα συμπαντικά μυστήρια...

Όλοι κάποτε θυμόμαστε στα σχολικά μας χρόνια πως κάποια παιδιά ήταν πιο νταήδες και προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να επιβληθούν, να πειράξουν, να κοροϊδέψουν αλλά και να ταλαιπωρήσουν ψυχικά αλλά και σωματικά κάποιες φορές άλλα παιδιά. Να πειράξουν παιδιά που ήταν πιο ήσυχα, πιο ντροπαλά, και μπορεί κάποιες φορές να είχαν και κάποιες ιδιαιτερότητες, που να γίνονταν αφορμή για να τους κάνουν τα υπόλοιπα παιδιά τη ζωή πιο δύσκολη.

Πόσες φορές ο καθένας από εμάς έγινε μάρτυρας ή συμμετοχος από διάφορους ρόλους σε τέτοια περιστατικά; Θυμάστε τι συναισθήματα νιώθατε όταν συνέβαιναν τέτοια περιστατικά; Θυμός, στεναχώρια, λύπη, χαρά, αίσθηση ανωτερότητας και δύναμης, αίσθηση ντροπής... Μπορεί κάποιιοι από μας να έχουμε μπει και να έχουμε περάσει απ' όλους τους ρόλους. Και τους ρόλους του θύματος, του θύτη, αλλά και του παρατηρητή. Όλοι υπήρξαμε παιδιά και κατά την ανάπτυξη μας βιώσαμε κι ευχάριστες και δυσάρεστες εμπειρίες. Είναι πολύ χρήσιμο αλλά και σημαντικό να επεξεργαστούμε και να σκεφτούμε, αν μπορούσαμε να γυρίσουμε τον χρόνο πίσω και να αλλάξουμε κάποια γεγονότα σ' αυτά τα περιστατικά, τι θα κάναμε; Τώρα μπορούμε να παρατηρήσουμε και να καταλάβουμε τα συναισθήματά μας και να μιλήσουμε γι' αυτά. Τότε, όταν ήμασταν παιδιά; Πόσες φορές είχατε νιώσει φόβο, ντροπή, πανικό; Και τι κάνατε με εκείνα τα συναισθήματα; Τα εκφράσατε; Τα καταπίεσατε;

Δεν μπορούμε να αλλάξουμε το παρελθόν, αλλά μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε ως πολύ χρήσιμο οδηγό για το μέλλον. Το δικό μας, των παιδιών μας και των άλλων παιδιών. Μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά που δέχονται εκφοβισμό να μάθουν να μιλούν για τις δυσκολίες τους και να μην ανέχονται την καταπίεση για κανέναν λόγο και να μάθουν να διεκδικούν τα δικαιώματά τους. Μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά που έχουν παγιδευτεί στον ρόλο του νταή και μάγκα να καταλάβουν πως κι αυτό είναι μια παγίδα, που μπορεί να τους προσφέρει μια επιφανειακή ικανοποίηση, αλλά είναι ένας ρόλος που στο μέλλον

θα τους φέρει απόρριψη και αποκλεισμό από κάποια πλαίσια. Να καταλάβουν πως μπορεί να αναπαράγουν συμπεριφορές οι οποίες σχετίζονται με λανθασμένα πρότυπα ανάπτυξης με τα οποία μπορεί να μεγαλώσουν. Τέλος, πρέπει να βοηθήσουμε τους παρατηρητές να καταλάβουν πως με το να ανεχόμαστε ή να επιτρέπουμε να συμβαίνουν τέτοια φαινόμενα δίπλα μας, χωρίς να παρεμβαίνουμε, σιωπηρά συμφωνούμε, αποδεχόμαστε και έμμεσα ενισχύουμε τη λειτουργία τέτοιων φαινομένων. Κι αν μαθαίνουμε αυτό να το κάνουμε από μικρά παιδιά, σκεφτείτε πόσο παθητικά μπορεί να δεχόμαστε τέτοιες συμπεριφορές που συμβαίνουν γύρω μας, παρόλο που δεν συμφωνούμε. Κι επειδή σε αυτά τα συμβάντα οι παρατηρητές είναι περισσότεροι από τους εμπλεκόμενους, αυτό έχει προέκταση σε μικροκοινωνικό, μακροκοινωνικό και πολιτικό επίπεδο.

Το άρθρο αυτό το εμπνεύστηκα με αφορμή τον ήρωα του παραμυθιού μου: «Ο μικρός Άγγελος και ο σχολικός εκφοβισμός», που εκδόθηκε το 2018, όπου ο μικρός ήρωας, αν και βρίσκεται στον ρόλο του θύματος αρχικά, κατανοεί πως δεν είναι ο μόνος που βιώνει κάτι τόσο δυσάρεστο, αλλά πως υπάρχουν κι άλλα παιδιά που περνούν τις ίδιες δυσκολίες. Παίρνει την πρωτοβουλία να γνωριστεί και να καταλάβει τα υπόλοιπα παιδιά, να τους συγκεντρώσει, και όλοι μαζί να ζητήσουν βοήθεια από τους δασκάλους, κάτι που θα έχει σίγουρα ένα ανατρεπτικό αποτέλεσμα. Είναι πολύ σημαντικό για όλους μας να γνωρίζουμε πως υπάρχουν προσωπικές δυνάμεις οι οποίες, αν επιστρατευτούν, μπορεί να μας μετατρέψουν από κομπάρσους σε πρωταγωνιστές στη ζωή μας.



εκδόσεις
iWrite

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Όνειρα σε τιμή ευκαιρίας

«Εγώ πάντως πουλάω όνειρα», του είπε γελώντας.
«Και πώς πάνε οι πωλήσεις;» την ειρωνεύτηκε εκείνος.

Σπκώθηκε βιαστικά από το τραπέζι, όπως άλλωστε προστάζει η καθημερινότητα, χαιρέτησε τους συμφοιτητές της και με γρήγορο βάδισμα έφτασε στη στάση του λεωφορείου. Πρίμιε για μερικά λεπτά εκεί, κρυφακούγοντας δύο κοπέλες που με υπερβολικό ζήλο συζητούσαν για τον τρόπο που τις χαιρέτησε κάποιος.

«Είπε "Γεια" ή "Γεια σου";» ρώτησε με ελκρινή απορία η μία από τις δύο.
Τι σημασία έχει; Απλώς σε χαιρέτησε, σκέφτηκε εκείνη.

«Το "Γεια σου" είναι πιο προσωπικό και σίγουρα είπε "Γεια σου"», τη διαβεβαίωσε η φίλη της.

Το λεωφορείο ήρθε και όλως παραδόξως τα δύο άγνωστα κορίτσια μπήκαν μαζί της μέσα. Ακριβώς δίπλα της. Τέλεια. Τώρα για είκοσι ακόμα λεπτά θα άκουγε την ανάλυση του σύντομου –ευτυχώς– χαιρετισμού. Πάλι καλά που δεν τη ρώτησε και τα νέα της. Έβγαλε τα ακουστικά από την τσάντα της και μπήκε στο Διαδίκτυο για να ακούσει μουσική. Ήταν απεγνωσμένη και δεν είχε ούτε ένα τραγούδι στο κινητό της. ΤΟ ΒΙΝΤΕΟ ΕΙΝΑΙ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ - ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΤΕ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΣΑΣ. Ακατάλληλη είναι η μυρωδιά μέσα στο λεωφορείο, η συζήτηση των δύο άγνωστων κοριτσιών, η κυρία που κλώτσησε τον σκύλο στην πλατεία. Ακατάλληλο είναι το αυτοκίνητο που το πάρκαρε στη θέση αναπήρων, το ύφος εκείνου του άντρα όταν κάποιος αλλοδαπός κάθισε δίπλα του. Η ρουτίνα είναι ακατάλληλη. Η επανάληψη. Οι πέντε βρισίες μέσα στο τραγούδι ήταν αυστηρά κατάλληλες για να περιγράψουν την κατάσταση. ΕΙΜΑΙ ΑΝΩ ΤΩΝ 18, επιβεβαίωσε η κοπέλα. Το λεωφορείο γρύλισε και μύρισε παντού καμένο λάστιχο και βενζίνη. Ο οδηγός σταμάτησε το όχημα, σπκώθηκε όρθιος.
«Κατεβείτε όλοι. Κατεβείτε γρήγορα!»

φώναζε έντρομος. Εκείνη στριφογύρισε τα μάτια της και κατέβασε τα ακουστικά της. Οι επιβάτες, εξίσου τρομαγμένοι, μαζεύτηκαν στις πόρτες και ποδοπατώντας ο ένας τον άλλον προσπαθούσαν να αποβιβαστούν πρώτοι.

«Το σίγουρο είναι πως έγειρε το κεφάλι του προς το μέρος σου και πιστεύω ότι παραλίγο να σου έκλεινε και το μάτι», συνέχιζε ακάθεκτη μία από τις άγνωστες κοπέλες.

«Αχ, κι εγώ είδα το μάτι του να τρέμει. Το πιστεύεις;» απάντησε η δεύτερη, σπρώχνοντας ταυτόχρονα μια ηλικιωμένη γυναίκα κάτω από το αστικό.

Αφού κατέβηκαν όλοι από το λεωφορείο, μαζεύτηκαν στην πιο κοντινή στάση, σαν σμήνος από ακρίδες στην 8η πληγή της Αιγύπτου. Το κορίτσι τότε αποφάσισε να περπατήσει. Έβγαλε τα ακουστικά πάλι στ' αυτιά της και τα τραγούδια με τις άσχημες λέξεις ξεκίνησαν να παίζουν. Το φαρδύ πεζοδρόμιο ήταν υγρό από τη βροχή, παρ' όλα αυτά έκανε αρκετή ζέστη, ώστε να ξεκουμπώσει τη ζακέτα της. Η μουσική ταίριαζε τόσο πολύ με τον ρυθμό των αυτοκινήτων, όπως σταματούσαν και ξεκινούσαν στα φανάρια. Τα παπούτσια της είχαν λερωθεί από τις λάσπες και τα βρόμικα νερά μαζεμένα στις λακκούβες. Γύρισε το κεφάλι της, για να δει έναν αδέσποτο σκύλο δίπλα της. Τα μουσκεμένα αυτιά του χοροπηδούσαν όσο περπατούσε κόντρα στον αέρα με τη γλώσσα του έξω, σε ένα απίστευτο ξέσπασμα χαράς που είχε βρει ένα φιλαράκι στη βόλτα του. Τότε η κοπέλα ξεκίνησε μαλακά να κουνάει το κεφάλι της μαζί με τη μουσική και έπειτα τους ώμους της, μέχρι που βρέθηκε να χορεύει μπροστά στον κεντρικό δρόμο διπλής κατευθύνσεως, δίπλα στον παράξενο, χαρούμενο σκύλο. Περπατούσε και κόρευε. Και τότε αναρωτήθηκε, γιατί ντρεπόταν τόσα χρόνια να ακολουθήσει τον ρυθμό της μουσικής στα ακουστικά της; Ποιος αποφάσισε ότι δεν είναι καθωσπρέπει να

χορεύεις στον δρόμο; Ποιος είχε φτιάξει τέλος πάντων τους κανόνες που όλοι ακολουθούσαν τόσο πιστά; Ο ουρανός καθρεφτιζόταν στο στάσιμο νερό και τα βήματά της πατούσαν σύννεφα και το ζεστό πορτοκαλί ηλιοβασίλεμα. Πόσο εύκολα μπορούσε να πετάξει!

«Πουλάω όνειρα. Γιατί αυτά έχω μόνο. Στα 20 μου χρόνια δεν έχω τίποτε άλλο πέρα από όνειρα και τη δύναμη για να τα κάνω πραγματικότητα», απάντησε εύκολα το κορίτσι, αγνώστως το ειρωνικό του σχόλιο.



ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΩΒ ΜΕΛΩΔΙΑ

Διηγήματα σαν πέπλα που έχουν υφανθεί, αφήνονται ελεύθερα πάνω από τα σπίτια, κοντά στη σελήνη. Εκεί μπερδεύονται, μπλέκονται και πλάθουν ιστορίες ντόμινο...

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η Αθηνά Γκαλιτσίου γεννήθηκε το 1997 στη Βέροια Ημαθίας. Τα τελευταία χρόνια ζει στη Θεσσαλονίκη και σπουδάζει στο Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ.

Διαβάστε ακόμη: ΔΕΚΑ ΠΑΡΑΦΩΝΙΕΣ ΚΙ ΕΝΑΣ ΓΑΤΟΣ

Βασιλική Χαλιαμπάλια
Κάθε ιστορία κι ένας παράξενος ήχος. Μπορούν αυτοί να δεθούν σε μία όμορφη μελωδία. Ίσως ο σοφός γάτος να ξέρει...

Το αλφάβητο του μεγάλου λογοτέχνη

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΝΙΔΑΣ

A. Αληθινός, ανθρωπιστής, αναχωρητής, ανθεκτικός στην κριτική και ίσως στην ανέχεια («άεργος, ασχολούμενος εις έργα ουκί παραδεδειγμένης χρησιμότητος», Παπαδιαμάντης).

B. Βιβλιοφάγος.

Γ. Γλωσσοπλάστης (πλάθουμε μόνο αν δεν υπάρχει λέξη), γλωσσαμύντορας.

Δ. Δύσπιστος, δημιουργικός, διεισδυτικός.

E. Εγκάρδιος, ευαίσθητος, εμπνευσμένος, επίμονος, ευρηματικός, ευφυής (Ιδιαίτερα ευφυής ! Τόσο ώστε συνήθως οι συγγραφείς αυτοσαρκάζονται περισσότερο απ' όλους...)

Z. Ζωοδότης, ζωοποιός, ζωογόνος.

H. Ηθοπλαστικός. (Ας δώσουμε έναν πιο πλαστικό ορισμό της ηθικής. Ηθική είναι το σύνολο των κανόνων συμπεριφοράς που ισχύουν άνευ όρων και τους οποίους δέχεται μια εποχή ή μια ομάδα ανθρώπων, όχι κατ' ανάγκη κυρί-αρχη.)

Θ. Θαρραλέος, θαυματοποιός.

I. Ιδιόβουλος (Έχει δική του πολυεπίπεδη σκέψη), ιδιοπαθής (ενεργεί και παθαίνει), ιστοριογραφικός (όχι ιστοριογράφος), ιώβειος.

K. Κατανοπτός, κοσμοποιός, **κριτικός** «Κρίνε για να κριθείς» λέει ο Αναγνωστάκης σε ένα επιμύθιό του, πως είναι το χρέος του ποιητή αντιστρέφοντας τη βιβλική ρήση: «Μην κρίνετε ίνα μην κριθείτε». Έχε δηλαδή, θέση, άποψη για τα πράγματα και μην ακολουθείς το δρόμο της παθητι-

«Η μοναξιά της πέννας είναι απ' τις πιο μεγάλες»

Ελύτης

κόπτας. Παρότι αναγνωρίζει ότι τα περιθώρια της τέχνης να αλλάξουν τα πράγματα, είναι μηδαμινά. «Κανένας στίχος δεν ανατρέπει καθεστώτα».

Λ. Λυτρωτικός, λεπτολόγος.

M. Μυθοπλάστης, μαραθωνοδρόμος, μηδενιστής, ματαιόδοξος, μοναχικός.

N. Νοήμων, νουνεχής (συνετός, μυαλωμένος).

Ξ. Ξυπνητός (αγρυπνεί, αγωνιά, αφουγκράζεται, οσμίζεται).

O. Οραματιστής, οργανωτικός, ονειροπόλος.

Π. Περιγραφικός, ποδηγέτης (οδηγός), παρατηρητικός, παραδεκτός, περιεκτικός.

P. Ρηξικέλευθος (νεωτεριστής, ανοίγει νέους δρόμους).

Σ. Σεμνός, σαφής.

T. Ταλαντούχος, τελειομανής. (Κάποιοι ημιμαθείς, φέρνουν ως αρνητικό παράδειγμα εδώ τους Da Vinci, Σολωμό όμως ήταν τελειομανείς ως προς την λεπτομέρεια).

Υ. Υπερβατικός (πέρα απ' την εμπειρία των αισθήσεων), υποψιασμένος.

Φ. Φιλομαθής, φιλότεχνος.

X. Χειραφετημένος (απαλλαγμένος από κάθε εξουσία), χρόνιος (διαρκεί. Ο Τάσος Αθανασιάδης έλεγε ότι μεγάλος λογοτέχνης είναι αυτός που αντέχει στο χρόνο).

Ψ. Ψυχογραφικός.

Ω. Ώριμος, ωραιοπαθής (ως κατεχόμενος απ' το πάθος του ωραίου, ως εκλεπτυσμένος εραστής του ωραίου).

«Η τέχνη να γράφεις είναι η τέχνη να συντομεύεις»

Chekhov



ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΔΟΚΙΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο σκοπός του συγκεκριμένου βιβλίου-εγχειριδίου είναι να φέρει τον δόκιμο (μελλοντικό) συγγραφέα και τον μη ιδιαίτερα μυημένο αναγνώστη, σε πρώτη επαφή με το μαγικό κόσμο της λογοτεχνίας...

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο Γιώργος Σανιδάς γεννήθηκε στη Σκιάθο και ζει στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε οικονομικά, από μικρός όμως ασχολείται με τη λογοτεχνία. Είναι μέλος της Ένωσης Λογοτεχνών Β. Ελλάδος και έχει βραβευτεί από την Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών για το θεατρικό 'Ο χρυσός μας χωρίζει' (εκδ. Πηγή, 2018). Έχουν δραματοποιηθεί πολλά από τα έργα του.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΗ

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Γιώργος Σανιδάς

Στα πολλά και σπουδαία που μας κληροδότησε ο μέγιστος της πεζογραφίας μας, Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, συγκαταλέγεται και η ολόφωτη πολιτική του σκέψη η τόσο επίκαιρη. Αυτή την κληρονομιά, ως ενιαία κι αδιαίρετη παρακαταθήκη, αποτυπώνει με πολύ σεβασμό ο συντοπίτης του συγγραφέας, Γιώργος Σανιδάς.

ΚΟΥΠΟΝΙ 30% ΕΚΠΤΩΣΗΣ

Απο τις 24 Ιουνίου μέχρι τις 24 Ιουλίου 2019, κάνουμε έκπτωση 30% σε οποιοδήποτε βιβλίο επιθυμούν οι αναγνώστες μας. Δεν έχετε παρά να μπείτε στο www.iwrite.gr, να επιλέξετε τον τίτλο που θέλετε, να πάρετε τηλ στο 2311 272803 και να πείτε την εξής συνηθιστική φράση: "Τα βιβλία διευρύνουν τους ορίζοντές μας" κάνοντας το βιβλίο έτσι δικό σας, στην προνομιακή αυτή τιμή.